

בש"פ 4952/19 - מדינת ישראל נגד עמרי מאירסון

בבית המשפט העליון

בש"פ 4952/19

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: עמרי מאירסון

ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז בלוד מיום 18.7.2019 במ"ת 422277-04-19 שניתנה על ידי כב' השופטת נאווה בכור

בשם המבקשת: עו"ד טל (אדיר) כהן ; עו"ד שירי רום

בשם המשיב: עו"ד משה וייס

החלטה

1. לפני ערר שהגישה המדינה על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז בלוד מיום 18.7.2019 במ"ת 422277-04-19 (כב' השופטת נאווה בכור) להורות על שחרורו של המשיב למעצר בפקוח אלקטרוני.

2. עמדת המדינה היא כי החלטה זו עומדת בניגוד להנחיות שניתנו בבש"פ 4354/19 פלוני נ' מדינת ישראל (10.7.2019) (להלן: "בש"פ 4354/19"), אשר עסק בעניינו של מעורב אחר באותה פרשה שעניינו נידון בהליך מקביל.

3. במסגרת הדיון שהתקיים בחנתי האם הטיעונים שהועלו על ידי בא-כוח המשיב, והתקבלו על ידי בית המשפט קמא, מצדיקים אבחון עניינו של המשיב שלפני מעניינו של המשיב בבש"פ 4354/19.

4. המסקנה אליה הגעתי היא כי יש לענות על שאלה זו בשלילה. הגם שהתפקידים שמילאו השניים בפעילות "טלגראס", כפי הנטען, הם תפקידים שונים, הרי שמעמד שניהם בהיררכיה הארגונית הוא של מנהלים בכירים. אכן, המשיב בעניינו היה מעורב בפעילות בהיקף קטן יותר אך ביחס לסמים מסוכנים יותר, ובנוסף היה מעורב בהקמת וניהול הפעילות בחו"ל. בשל כך, ובשים לב למסקנותיה של כב' השופטת דפנה ברק ארז בבש"פ 4354/19, נשקפת ממנו מסוכנות, אשר בשלב זה לא ניתן לאיין אותה באמצעות מעצר בפיקוח אלקטרוני.

5. לדברים אלה יש להוסיף, כי בעניינו של המשיב שלפני קיים גם חשש שלא הופרך להימלטות מאימת הדין, וזאת בשים לב לכך שרק לפני מספר חודשים חזר לארץ לאחר שהות של 11 שנים בקונגו. עובדה זו, בצירוף נסיבותיו המשפחתיות, מובילים לכך שקיים לכאורה חשש כי המשיב עלול לנסות ולהימלט חזרה לקונגו נוכח כתב האישום החמור התלוי נגדו.

6. לאור המפורט לעיל, מצאתי לנכון לקבל את הערר ולהורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו.

ניתנה היום, י"ח בתמוז התשע"ט (21.7.2019).

ש ו פ ט